

חולין פג

**עניין: היום הולך אחר הלילה,
בקדשים לילה הולך אחר היום**

מאמרי פחד יצחק פסח מאמר לב

י. ובודאי שבמקום זה עלינו לבאר המעלות המיוחדות של שני מהלכים אלו ההפכים אחד מהשני. יום קודם ללילה או לילה קודם ליום. ומובן הדבר נעוץ הוא ביסוד שהשריש בנו המהר"ל על אופיו ומהותו של הלילה. שבלשונו מורה לילה על העדר המציאות בניגוד ליום ואור שמורה על מציאות. והנה מתוך יסוד זה נשקפים הם שתי סקירות. מחד גיסא, ביטול מציאות מורה על שליליות, על חורבן. ונמצא דסקירה זו מתאימה ללילה במערכה של "ויהי ערב ויהי בוקר". בשעה שערב מתפרש בתור גועל ושלילה, מנהרים אורות של מעיקרא חשובא והדר נהורא. געול הנפש, שתבוא הטהרה אחרי הרוחני. ואילו מאידך גיסא ביטול מציאות ההוה מועיל להופעתו של אור החיובי הגנוז. שבשעה שמוחו של אדם עסוק בענייני ההוה, אין אלו נותנים לו חרות להזכרת הנשכח שהרי עסוק הוא בהוה, והוה ועבר חלוקים הם. אבל בשעה שמציאות ההוה בטלה, מתעוררים ועולים ממעמקים זכרונות העבר. ולכן מסוגל הוא הלילה להזכרת הנשכחות. ונמצא דסקירה זו מתאימה ללילה במערכה של "לילה הולך אחר היום". דמעיקרא בהיותו עובר נשתרשו בו השגות דקדושה, ואורה, דנר דלוק על ראשו, ואח"כ בא זמן הפרעות וסתירות שבהאי עלמא אבל מועיל הוא לו הלילה להזכר על בחינת האור המושרש בו. ויוצא לנו שביטול המציאות שהוא לילה מסתעף לשני דרכים: (1) חורבן ומזיקים. (2) זמן מועיל להזכרה. תועלת הראשון היא בבחינת הגוף, ויהי ערב ויהי בוקר; תועלת השני היא בבחינת הנשמה, לילה אחר היום. הזכרה אחרי השרשת האור.

חתם סופר פרשת ויצא

איברים יפדריש של תמיד יום, והיינו משום דצדקשים הלילה הולך אחר היום כמצואר ס"פ או"צ, ובמקום אחר כחצתי טעם לזה כי הלל יפלא שיהיה קדשים דומים לז"ע שהלילה הולך אחר היום וההיפוך ציטטאל שהיום הולך אחר הלילה ומ"ע ידמו קדשים לז"ע ולא לישראל, ואמרתי כי או"צ עכ"ז דומה להם ליום ועכ"ז להם לילה, ע"כ לילה הולך אחר היום, וישראל עכ"ז דומה להם ללילה ועכ"ז ליום כי יפה שעה אי קורת רוח צע"כ מכל חיי העכ"ז ע"כ יום הולך אחר הלילה תחלה לילה ואח"כ יום, אמנם קדשים המרמזים על צדיקים קדושי עליונים אשר יפה להם שעה אי צמחות ומע"ט צע"כ מכל חיי העכ"ז אי"כ לדידכו הוה עכ"ז יום תחלה ואח"כ לילה עכ"ז וא"ש.

חידושי חתם סופר חולין – הקדמת נכד המחבר

אלה יוסר ויוסר מה שבינו למדרגת פיה"י מחנאי עצרתם על מנה שכיחא הי' עצרתם פס ולא יוסר ליתן לו פסם שהיה. וידוע טק"ז רבינו הר"ם זצ"ל צנעאח"ל. ציטטאל' סיום הולך אחר הלילה. יצ"כ הלילה הולך אחר היום וגם יצקדשים, ה"לילה הולך אחר היום וסוף פללי' לעס סד"ן צקדשים כמו צצ"כ ולא כישראל, אך הענין הוא שלגני ישראל עשה' לילה להם ואחריו עשה' יום סכנו ארוך וזהו היום הולך אחר הלילה, וצנ"מ עשה' ותעבדיו דעשה עליו ליום ואחריו צל לילה עשה' חסך יפסא ע"כ אללו סלילה הולך אחר היום, אך צקדשים הרמז לקדשי עליונים צצ"כ כח עוצרי הי' משהם הם אינם מנחים להגיע מהר לעשה' ששם עבר חפשי מאלויו כי כל מנעמם לעצוד אח הי' ועשה' דעשה להם ליום ששם וסעמם צעצרת הי' ועשה' ללילה יחצז אללם ע"כ הלילה הולך אחר היום (*) ועשה' עלה

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON